

אין ברירה

זקוקות לקבורה, ולו רק מטעמי היגיינה.

★ ★ ★

ט ענה מס' 2: אין לכם אמצעים. אין תעמול מול הענקים זה נכון. לנו אין מנגנון. לנו אין עסקנים בשכר. לנו אין משרדי-פאר. לא נוכל לשכור אף עובד אחד בשכר, אף מכונת אחת. אם לא ימצאו מתנדבים שיעשו את העבודה האירגונית — לא תיעשה כלל. לנו אין כסף. לא עשרות המיליונים של המערך. לא המיליונים של כל שאר המפלגות. לנו אין מיליונרים, ולא עמדת ליד קרנות בסחונות סודיות.

על כל עשרה מיליונים שיוציא המערך, על כל מיליון שיוציא רפ"י, נוציא אלף לירות משלנו.

לא נוכל לערוך אף אסיפת-המונים אחת. לא נוכל לפרסם אף מודעה אחת בעתונות. קולנו לא יישמע בקאקופוניה הצורמנית של הרמקולים. גם אם נצליח לפרסם פלאקט אחד או שניים — הוא ייבלע ביסדהניר של המפלגות.

אין לנו אלא שמו, האמון בו זכינו בציבור הנאור, בשכונות-עוני ובכפרים-מיעוטים. דבר לא יעיד עלינו, אלא מעשינו עד כה. אין מכשיר בידנו — זולת העולם הזה, עתון המחורם עליידי המשק האזרחי של מפא"י, ההסתדרות והממשלה, ושכל קיומו על קוראיו.

ובכוחם של אלה נעמוד מול גוליות.

★ ★ ★

ט ענה מס' 3: האם לא די במפלגות? האם זרושה עוד מפלגה אחת? אין במדינה מפלגות רבות. כי כל הקיימות — אינן אלא מפלגה אחת. כולן שותפות לעוגה. כולן משתתפות בחלוקת השלל. בין כולן מפרידות רק סיסמות של ערב-בחיירות.

מפלגות אלה מתפוררות. שתיים מהן — מפא"י והליברלים — התפלגו. שום מפלגה חדשה ומאוחדת לא קמה במקומן, אלא רק קואליציות-שליבחויות, כמו המערך וגח"ל. העיתור נותן יד לצולע, הפיסוס מרכיב את הקיסע.

התפצלות זו היא טבעית. היא סימן של התנוונות המישטר על כל חלקיו — הקואליציה והאופוזיציה כאחת.

העמיד יוליד את הריכוז החדש, את המפלגה הגדולה של מחר. עדיין לא בא יומה. כיום אנחנו יכולים רק לתת יד להתחלה חדשה, ליצור את חיל-החלוץ של צבא-המחר. **זהו, בדיוק, יעודנו.**

לא היינו "עוד עתון" — ועל כך קיבלנו החודש אישור רשמי יחיד במינו, כאשר הכנסת חוקקה חוק מיוחד שכולו מוקדש לנו.

לא נהיה "עוד מפלגה". לא נהיה עוד חבורה עליוזה של שותיהתה במזנון-הכנסת.

★ ★ ★

ט ענה מס' 4: אחרי שתצליחו, מה תעשו בכנסת? תוכלו לשנות. לתקן? תשובה אחת לכך כבר הזכרתי. בכנסת נשבור את מדימת מתוקי חוק לשון הרע. אבל אין זו התשובה היחידה.

אפילו איש אחד יכול לחולל רבות בכנסת. הוא יכול להזעיק, להוקיע, להפך את השלווה. הוא

(המשך בעמוד 8)

הקשבנו לדבריהם. לא פעם אף ישבנו עימם בישיבות. אך תמיד התגבר בלבנו אי-הרצון. סירבנו. ראינו את עצמנו כחיילים בפלוגת-מחץ עתונאית. סברנו כי מאבקנו זה חשוב, ש"הוא חיוני. לא רצינו לקבל על עצמנו את עול המאבק בחזית נוספת. יתכן שעתה אנחנו נעשים על השתמטות זו. יתכן שאטור לנו להתמרמר על מוזמר תיהם של אנשי שחיתות וזדון בכנסת, כי לא ניסינו לבוא במקומם.

כך או אחרת: עתה לא נותרה כל ברירה. **החזית השנייה, חזית הכנסת, קוראת לנו. אנחנו נאלצים להילחם בה, כדי להגן על המוצבים שכבשנו למען האמת, השלום והי צדק.**

בקומנדו של שועלי שמשון נולדה מערכת

הדמוקרטיה — בתנאי שזה לא יפגע בהם עצמם. לעצמם הם נתנו חסינות. לעצמם, למפ"גותיהם, לבטאניהם.

להם מותר להשמיץ. לשקר. לרמות. להם מותר אפילו להגיד אמת, מבלי להיענש. גם לעתונתיהם מותר להביא את כל דברייהם. ההשמצות, השקרים. אפילו האמת. זהו החור בחוק. הוא בלתי-נמנע במיש"טר המבוסס על המסחר המפלגתי. דרך הפירצה הזאת נימלט מן המלכודת. **בעזרתו נציל את חופשיהכיסוי, את דבר האמת, את העולם הזה.**

★ ★ ★

אם רק בכנסת מותר עוד לפתוח את הפה — אנחנו נלך לכנסת. אם רק לחבר-כנסת מותר לדבר, ורק את

העולם הזה. שם הוקם הגרעין הראשון, ושם גיבשנו את התוכנית. כקומנדו עתונאי פעלה המערכת במשך 15 שנים, בשיטות של קור-מנדו, ברוח של קומנדו.

עתה כופים עלינו להיות גם קור-מנדו פוליטי. נצא בקומנדו למלחמת-הבחירות. נפעל כקומנדו בי כנסת.

★ ★ ★

אני מכיר היטב את כל הנימוקים נגד התייצבותנו בבחירות, האמיתיים והמדומים. את כל המכשולים. את כל ה"טענות."

טענה מס' 1: מעולם לא הצליחה רשימה בלתי-מפלגתית לשבור את המונפול המשרוני של המנגנונים המפלגתיים בכנסת. המפלגות המעובשות של הקונגרס הציוני עברו לכנסת. הן לבשו צורה ופשטו צורה. שינו שם ולא שינו מזל. התפלגו והתאחדו. רסיסים נפלו מהן והפכו גופים עצמאיים.

אך שום גוף חדש באמת, שום גוף שקם יש מאין, שום גוף שאינו זנב של מפלגה זקנה ו"מסורתי" — לא הצליח מעולם. זה היה נכון — עד היום. אך היום נשתנה המצב. המיסגרות הישנות נשברות — ולא-מעט בי השפעת פעולתנו החינוכית. הציבור מואס בהן. גם האזרח הפשוט ביותר נוכח לדעת כי מפלגות אלה

דבריו מותר לפרסם — אנחנו נהיה חברי-כנסת.

אנחנו נכה אותם בנשקם שלהם. בעזרתך שלך. בעזרת כל בעלי הרצון הטוב. בעזרת כל מי שרוצה בקיומם של בטאונים בני-חורין, לוחמים ונועזים במדינת-ישראל.

חסינותם של חברי-כנסת נוצלה פעמים ללא-ספור למען עיסקי שחיתות ושררה, מפרשת שועני אורתודוקסה ועד פרשת תל-גיבורים.

אנחנו ננצל אותה כדי להרים את קול האמת, אשר חוק הכנסת הרץ עליו דיון מוות.

בפנינו הועמדה ברירה פשוטה: ללכת לכנסת או ללכת לבית-הסוהר. **אנחנו נלך לכנסת.**

★ ★ ★

ל א רצינו בהליכה זו. ניסינו להתחמק מן הצורך הזה. אולי נכון לומר: גיי-סינו להשתמש ממנו. לא-פעם פנו אלינו אנשי מפלגות שונות, מימין ומשמאל, ורמזו לנו שישרינו ב"רשימתם כסא בטוח לעורך העולם הזה, אם יסכים להעמיד את העתון לרשותם, ב"גלוי או בהסתר.

דחינו הצעה זו כשאטי-נפש. לא-פעם פנו אלינו ידידים ואוהדים, והמ"ריצונו להקים רשימה משלנו לכנסת, כדי לפתוח דף חדש במאבק על דמות המדינה.

ס יסמה זו עמדה נגד עינינו, החיילים הקרביים של תש"ח, בצאתנו לשדות-פלשת. בשמה לחמנו את מלחמות גבעתי. בגללה נפצענו.

לא היתה בלבנו שימחת-קרב. לא ששנו לקראת ההרג. לא שגאנו את החיילים ממול. עשינו את אשר עשינו, מפני שידענו: **אין ברירה.**

המלחמה פרצה. שוב לא היה ממנה מנוס. ידענו: אנחנו לוחמים על חיינו, על חיי משפחותינו, על קיומנו הלאומי. **אין ברירה.**

היום, כעבור 17 חצי שנים, שוב גוברת בלבי אותה תחושה עצמה.

כוחות הזדון והרשע, השחיתות והשרירות, התבצרו במדינה אשר הקמנו. מוימה אפלה, המתעטפת באיטלה של חוק, נרקמה כדי לחסל את כוחות האמת והצדק, אשר העולם הזה משמש להם פה וחרב.

חוק לשון הרע בא כדי לרצוח עתון זה. לרצוח את גופו, או לרצוח את נפשו.

האם ניכנע? האם נסכים להיות עבדים נרצעים במדינתנו שלנו, סתומי-פה ונטולי-ביטוי? האם נרים את ידינו, מפני שהאויב עצום ורב, ואנו דלים ומעטים?

הרבר לא עלה על דעתנו אז. אין הוא עולה על דעתנו היום. אנחנו נילחם. ללא רתיעה. ללא חשבון. ללא פיקפוק.

אין ברירה. זוהי תשובתי למכתבו של משה ברש, שפורסם לפני שבוע.

אנחנו נילחם. מלחמה זו, שנכ"פתה עלינו — אנו נעמוד בה.

★ ★ ★

יך נילחם? באיזו דרך? באילו שירות? כיצד נעמוד מול המנגנון האדיר של המדינה, המנוצל עתה לרעה נגדנו? כיצד נעמוד מול הדינזאורוסים המפלגתיים, ש"הפכו את המדינה לשדה-מירבצים?"

כיום, כמו אז: בכוח רוחנו. וגם בכוח שיכלנו.

אנשי המזימה — דוב יוסף וגדעון האודי, גר, לוי אשכול ומשה אונג, חבריהם ומשרייהם ועבדיהם — עשו מלאכה טובה. הם ניסחו חוק שאי-אפשר כלל שלא להפך אותו. חוק השולל מעתונאי לוחם כל שמץ של הגנה. חוק המבטיח, בסעיפיו ובסעיפיו-סעיפיו, כי איש מעורכי העולם הזה לא יימלט מבית-הסוהר, שלא יהיה קורטוב של אפשרות לקיים את העתון.

הם עשו עבודה טובה. הפאשיסטיים טיבו של כל העולם יכולים ללמוד מהם. אפילו יוזה גבלס — אילו חי — היה נאלץ להוריד את כובעי-המיצחיה שלו בפני יוזה ברנארד, שישמו כיום דוב יוסף, שריהמשפ"שים של המערך.

אבל הם השאירו חור אחד בחוק. חוק זה מעניק חסינות לחברי-כנסת. הוא מעניק חסינות גם ל"עתון המצטט את דבריו של חברי-כנסת. כל דבריו של חברי-כנסת הם מחוספסים.

לא במיקרה נשאר חור זה. כי הכנסת החמישית — כמו כל קודמיה — היא פורציה של עסקני-מפלגות. היא מבוססת על הכלל המקודש: שמור לי ואשמור לך.

חברי-הכנסת היקרים היו מוכינים לחסל את חופשיהעתונות, לדי"רום את זכויות-האדם, לירוק בפני